

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2018/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Шурбатовић, адвокат из ..., против тужене UniCredit bank Srbija AD, Београд, коју заступа Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради поништаја уговора и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 1072/19 од 25.11.2019. године, у седници одржаној 24.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 1072/19 од 25.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 1072/19 од 25.11.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 1072/19 од 25.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 618/19 од 19.09.2019. године. Том првостепеном пресудом, ставом првим изреке, утврђено је да су ништаве одредбе Уговора о готовинском кредиту закљученог између парничних странака 24.01.2018. године и то члан 9. став 1. тачка 1. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу исплати 22.000,00 динара, са законском затезном каматом од 24.01.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка од 19.060,00 динара, са законском каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења делимичне ништавости уговора и стицања без основа, поднета је 10.07.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 22.000,00 динара. Поступак је спроведен по правилима прописаним за спорове мале вредности.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић